

Στά Ίχνη τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Δημήτριος (26 Οκτωβρίου)

Ἔχετε, παιδιά, στό σπίτι σας ἡμερολόγιο πού νά 'ναι ταυτόχρονα καί **ἀγιολόγιο**; (Δείχνουμε στά παιδιά ἕνα τέτοιο ἡμερολόγιο). Αὐτό τό ἡμερολόγιο γράφει ποίος ἅγιος γιορτάζει κάθε μέρα. Ὅλο τόν χρόνο καθημερινά γιορτάζει ἕνας ἢ καί περισσότεροι ἅγιοι. Πολλοί χριστιανοί ἔχουν αὐτή τήν εὐλογημένη συνήθεια: Κάθε πρωί βλέπουν στό ἡμερολόγιο τόν ἅγιο τῆς ἡμέρας. Καί στήν πρωινή τους προσευχή ζητοῦν τή βοήθεια του!

Πόσο πιό ὁμορφη θά γινόταν ἡ ζωή μας, ἂν περνούσαμε **τήν κάθε μας μέρα συντροφιά μ' ἕναν ἅγιο!** Ἄν ἀντί νά μᾶς κλέβουν τόν χρόνο ταινίες, περιοδικά, κόμικς, βίαία παιχνίδια στό playstation, facebook, μαθαίνατε τή συναρπαστική ζωή τῶν ἀγίων... Ἄν οἱ ἅγιοι γίνονταν οἱ ἀγαπημένοι μας πρωταγωνιστές, τά πρότυπα πού θαυμάζουμε!

Σήμερα θά σταθοῦμε μπροστά σ' ἕναν ἅγιο πού συνδέεται στενά μέ μᾶς, τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ. Ἦταν κι αὐτός **κατηχητής!** (Δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. ἐποπτικό ὑλικό). Γι' αὐτό στή γιορτή του **γιορτάζουν κι ὅλοι οἱ κατηχητές, οἱ κατηχήτριες κι ὅλα τά παιδιά πού ἀγαποῦν τό Κατηχητικό.**

Θεσσαλονίκη 280 μ.Χ. Ἡ πόλη εἶναι κάτω ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ κυριαρχία. Αὐτοκράτορας ὁ **Μαξιμιανός**, ἕνας εἰδωλολάτρης πού μέμανία καταδιώκει τοὺς χριστιανούς. Τοὺς φυλακίζει, τοὺς βασανίζει, τοὺς θανατώνει γιὰ τὴν πίστη τους. Σ' αὐτόν τὸν ἀφιλόξενο γιὰ τοὺς χριστιανούς κόσμο γεννιέται σέ μιά χριστιανικὴ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια στὴ Θεσσαλονίκη ἓνα ἀγόρι, πού πρόκειται νά γίνει φλογερός μαχητὴς τοῦ Χριστοῦ, ὁ **Δημήτριος**.

Καθὼς μεγαλώνει ὁ Δημήτριος, ἐξελίσσεται σ' ἓναν νέο μέ ἰδιαίτερη ὁμορφιά καὶ ἔκτακτα χαρίσματα. Εἶναι εὐφυὲς ἀλλὰ συγχρόνως ταπεινός. Ἔχει ἡγετικά προσόντα ἀλλὰ καὶ εὐγένεια· γενναιοσύνη καὶ καρδιά ἥρωική. Προσεύχεται, μελετᾷ τὴν Ἁγία Γραφή, νηστεύει. Δέν χάνει ποτὲ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κοινωνεῖ ὅσο πιό συχνά μπορεῖ.

Ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς νέους τῆς πόλης ὁ Δημήτριος ξεχωρίζει. Ὅλοι τὸν σέβονται καὶ τὸν ἐκτιμοῦν· ὄχι μόνο γιὰ τὴ σπουδαία κοινωνικὴ του θέση*, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴ χριστιανικὴ του συμπεριφορά. Ἰδιαίτερα στίς καρδιές τῶν χριστιανῶν κατέχει ξεχωριστὴ θέση. Γιατί; Εἶναι ὁ δάσκαλός τους, **ὁ κατηχητὴς τους!**

Ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο νά τὸν συλλάβουν, κηρύττει καθημερινά τὴν πίστη στὸν Χριστό. Ἡ καρδιά του φλέγεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νά γνωρίσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὁ πιό μέγας του πόθος εἶναι αὐτός: **Κάθε μέρα νά κάνει καὶ ἓναν ἀκόμη εἰδωλολάτρη χριστιανό, νά ὀδηγεῖ μιά ψυχὴ κοντὰ στὸν Χριστό!** Κάθε μέρα, λοιπόν, κάνει κατηχητικό! Μέσα στοὺς δύσκολους ἐκείνους καιροὺς, στὰ χρόνια τῶν φοβερῶν διωγμῶν, ἀνάβει τὴ φλόγα τῆς πίστεως. Στὴν **Καταφυγή**, σέ μιά ἀπὸ τίς στοές πού ὑπάρχουν στὴν ἀρχαία ἀγορὰ τῆς Θεσσαλονίκης (βλ. *ἐποπτικὸ ὑλικό*), στὸ κέντρο τῆς πόλης -ἐκεῖ πού σήμερα βρίσκεται ὁ ἱερός ναός τῆς Παναγίας Χαλκῆων-, κάνει μυστικὲς συναντήσεις. Μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος του συνεπαίρνει μικροὺς καὶ μεγάλους. Πόσες ψυχές, χάρη στὸν Δημήτριο, γνωρίζουν κι ἀγαποῦν τὸν Χριστό!

Ένα τόσο μεγάλο έργο όμως θά μπορούσε νά μείνει γιά πολύ καιρό κρυφό; **303 μ.Χ.** Ό αυτοκράτορας Μαξιμιανός φτάνει στή Θεσσαλονίκη. Οί ειδωλολάτρες πού φθονούσαν τόν Δημήτριο άρπάζουν τήν εύκαιρία. Τόν καταγγέλλουν στόν αυτοκράτορα κι εκείνος διατάζει τή σύλληψή του.

Ό φλογερός κατηχητής **συλλαμβάνεται έπ' αυτοφώρῳ τήν ώρα πού διδάσκει τό εύαγγέλιο.** Όδηγεΐται στόν αυτοκράτορα, τή στιγμή πού εκείνος έμπαινε **στό στάδιο** γιά νά παρακολουθήσει τούς άγώνες μονομαχίας, πού όργανώθηκαν πρós τιμήν του. Τό στάδιο βρισκόταν εκεί όπου σήμερα δεσπóζει **ό μεγαλόπρεπος ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου** (βλ. *έποπτικό ύλικό*). Ό αυτοκράτορας προστάζει νά φυλακιστεΐ ό νεαρός κατηχητής προσωρινά **στά άποδυτήρια τοῦ σταδίου,** γιά ν' άσχοληθεΐ μαζί του άργότερα.

Οί άγώνες μονομαχίας άρχίζουν. Στο κέντρο τοῦ σταδίου έμφανίζεται ό μονομάχος **Λυαΐος,** ένας γιγαντόςωμος ειδωλολάτρης. Μέ μίσος προκαλεΐ τούς χριστιανούς νά παλέψουν μαζί του. Μιλᾷ μέ περιφρόνηση γιά τόν Χριστό καί τούς όπαδούς Του. Τόν άκουσε ό Νέστορας, ένας άπό τούς μαθητές τοῦ Δημητρίου. Ήταν παρών στή σύλληψη τοῦ Δημητρίου καί τόν άκολούθησε ως τό στάδιο. Ό Νέστορας δέν ήταν άκόμη βαπτισμένος, **άνήκε σιούς κατηχουμένους.** Ή καρδιά του όμως δέν άντέχει ν' άκούγονται λόγια προσβλητικά γιά τόν Χριστό! Παίρνει, λοιπόν, τή μεγάλη άπόφαση: Θά παλέψει αυτός μέ τόν Λυαΐο. Τί κι αν εΐναι μικρόςώμος καί οί δυνάμεις του λιγοστές; Έχει μαζί του τόν πίο δυνατό σύμμαχο, τόν Ίδιο τόν Θεό! Τρέχει άμέσως στή φυλακή, στόν αγαπημένο του κατηχητή καί τοῦ φανερώνει τήν άπόφασή του. Ζητάει τήν εύχή του. Τοῦ δίνει τήν εύχή του ό Δημήτριος καί λέει προφητικά: **«Καί τόν Λυαΐο θά νικήσεις καί γιά τόν Χριστό θά μαρτυρήσεις».** Ποιά ήταν ή συνέχεια;

Ό Λυαΐος βλέποντας τόν αντίπαλό του γελά εϊρωνικά. Ό Νέστορας κάνει τό σημεΐο τοῦ σταυροῦ καί προσεύχεται: **«Θεέ τοῦ Δημητρίου, βοήθει μοι!».** Ή μονομαχία άρχίζει. Μπρός στά κατάπλη-

κα μάτια τῶν θεατῶν ὁ Νέστορας νικᾷ! Ναί, νικᾷ τόν ἀνίκητο γίγαντα, πού βρίσκεται πιά ξαπλωμένος στή μέση τῆς ἀρένας. Τό στάδιο ὅλο σείεται!

Ὁ αὐτοκράτορας ὅμως, μόλις πληροφορεῖται ὅτι ὁ Νέστορας εἶναι μαθητής τοῦ Δημητρίου, ἐξοργίζεται. Ὁ νεαρός ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ δέν θά στεφανωθεῖ ἀπό τόν αὐτοκράτορα. Ἔχει τήν τιμή, ὅπως προφήτευσε ὁ Κατηχητής του, νά μαρτυρήσει. Θά στεφανωθεῖ γιά τή νίκη του ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό μέ τό **ἀμαράντινο στεφάνι τῆς αἰώνιας δόξας!**

Τό μίσος τοῦ Μαξιμιανοῦ δέν ἐξαντλεῖται. Θέλει νά τιμωρήσει αὐτόν πού εἶναι ἡ πραγματική αἰτία γιά ὅ,τι συνέβη, αὐτόν πού ντρόπιασε τούς εἰδωλολάτρες. Δίνει, λοιπόν, κι ἄλλη διαταγή: «Νά θανατωθεῖ καί ὁ Δημήτριος!». Σέ λίγα λεπτά οἱ στρατιῶτες **μέ μυτερές λόγχες τρυποῦν τό κορμί τοῦ Δημητρίου**. Τό αἷμα τοῦ μάρτυρα τρέχει ποτάμι. Θά στεφανώσει κι αὐτόν ὁ Χριστός μαζί μέ τό κατηχητόπολό του στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀλλά κι ἐδῶ στή γῇ δοξάστηκε ὁ Δημήτριος. Τό λείψανό του πολλές φορές εἶχε τήν εὐλογία νά μυροβλύσει. Γι' αὐτό ὁ Ἅγιος ὀνομάζεται καί **μυροβλύτης**. Μέ πολλά θαύματα, ἐπίσης, εὐεργέτησε καί ἀρρώστους ἀλλά καί τήν ἀγαπημένη του πόλη Θεσσαλονίκη. Θεωρεῖται ὁ **πολιοῦχος**, ὁ προστάτης της. Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι μετά ἀπό πεντακόσια χρόνια σκλαβιάς στούς Τούρκους, ἡ Θεσσαλονίκη ἐλευθερώθηκε τήν ἡμέρα τῆς γιορτῆς του. Καί πάντα σέ δύσκολες περιόδους -σέ σεισμούς καί πείνα- οἱ Θεσσαλονικεῖς ζητοῦν μέ πίστη τήν πρεσβεία του κι ἀπολαμβάνουν τή βοήθειά του.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου Δημητρίου στίς **26 Ὀκτωβρίου** (μποροῦμε νά δείξουμε στά παιδιά τή φωτογραφία τῆς λιτανείας, βλ. ἐποπικό ὑλικό) καί τοῦ ἁγίου Νέστορα τήν ἐπομένη μέρα, στίς **27 Ὀκτωβρίου**.

Μυρωμένα περιστέρια!

Όταν παλιότερα οι άνθρωποι ήθελαν ν' αποκτήσουν δικά τους περιστέρια, έπαιρναν άγριοπερίστερα, τά εξημέρωναν, μύρωναν τά φτερά τους μέ δυνατό άρωμα καί τ' άφηναν νά πετάζουν. Όταν αυτά τά μυρωμένα περιστέρια επέστρεφαν στή φωλιά τους, τά ακολουθούσαν κι άλλα άγριοπερίστερα· τά οδηγούσε στον περιστερώνα τό δυνατό άρωμα. Κάπως έτσι καί ό άγιος Δημήτριος όδήγησε πολλούς είδωλολάτρες στην αλήθεια του Χριστού. Εὐωδίαζε ή άγια ζωή του, εὐωδίαζαν καί τά λόγια του, καί πολλές ψυχές τόν ακολουθούσαν στον άγιο περιστερώνα πού ονομάζεται Έκκλησία.

Πόσο θά χαιρόταν ό Άγιος αν έβλεπε στίς μέρες μας κι εσάς, τά παιδιά του Κατηχητικού, πού τόσο αγαπά, νά γίνεστε μυρωμένα περιστέρια! **Νά μυρώνετε έδω στό Κατηχητικό τά φτερά σας μέ τό μύρο πού χαρίζει ό Χριστός** κι έπειτα, ξεκινώντας απ' αυτή τή φωλιά του Κατηχητικού πέντε, δέκα, πολλά μυρωμένα περιστέρια νά ξεχύνεστε στίς γειτονίες, στό σχολείο, στην πόλη ολόκληρη, γιά **νά φέρετε κι άλλα «περιστέρια» στον «περιστερώνα» του Κατηχητικού μας**· νά οδηγήσετε κι άλλα παιδιά έδω, στή ζεστή φωλιά του Χριστού μας!

Καλέστε, λοιπόν, στό Κατηχητικό τούς συμμαθητές σας! Δείξτε τους μέ τή ζωή καί μέ τά λόγια σας πόσο όμορφη είναι ή ζωή κοντά στον Χριστό! Φτιάξτε καί μοιράστε τους προσκλήσεις γιά τό Κατηχητικό! Περάστε από τό σπίτι τους γιά νά ρθειτε μαζί στην αγαπημένη αυτή φωλιά!

Τό μύρο του Χριστού είναι γιά όλους. Σκορπίστε το στους φίλους καί σέ όλα τά παιδιά του σχολείου σας! Νά γεμίσει ή γειτονιά, ή τάξη, τό σχολείο σας μέ ουράνια εὐωδιά, καί νά σās καμαρώνει από τή χαρά του παραδείσου ό μυροβλύτης άγιος Δημήτριος. (Προτεινόμενο τραγούδι: «Μυρωμένα περιστέρια» από «Πνευματικές Ώδές Β΄», σ. 221, βλ. έποπικό ύλικό).

Μέ τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐωδιά
μυρώνω τὰ φτερά μου,
κοντὰ Του ὅλους τοὺς καλῶ
κι αὐτό εἶναι ἡ χαρά μου!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες ἀγίου Δημητρίου.
2. Φωτογραφίες ἀπὸ τὸν ναό τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ τὴν ἀρχαία ἀγορά τῆς Θεσσαλονίκης.
3. Ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. «Μυρωμένα περιστέρια»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Ζωγραφιά.
6. Κρυπόλεξο.
7. Προσκλήσεις γιὰ νά μοιράσουν τὰ παιδιά στοὺς συμμαθητές τους.
8. Κατασκευές: α) ψηφιδωτό φωτοστέφανο ἀγίου Δημητρίου β) μόμεπιλ: «Μυρωμένα περιστέρια» γ) μολυβοθήκη.
9. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.

*** Ὑποσημείωση:** Συνηθίζεται ἀπὸ πολλοὺς νά λέγεται ὅτι ὁ Δημήτριος ἦταν ἀξιωματικός τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Μιά τέτοια ὑπόθεση ὅμως δέν εἶναι ἱστορικά τεκμηριωμένη. Κατεῖχε, ὡστόσο, ὅπωςδήποτε κάποιο σπουδαῖο ἀξίωμα. Γιά περισσότερες πληροφορίες βλ. Στ. Ν. Σάκκου, «Ὁ Κατηχητής τῆς Θεσσαλονίκης».